

הגדה של פסח

נוסח שוויוני מקוצר

על יסוד ההגדה המסורתית

ניסן תש"ף אפריל 2020

התנועה הרפורמית

יהדות ישראלית ללא מחיצות

קִדְשׁ

קידוש לליל החג

ברשות חברי וחברותי נברך / ברשות כל המסובים / סברי מרנן ורבנן

המסובים עונים: לחיים!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי
בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקִדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵם.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחִיְיָנוּ וְקִיְיָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמַּן הַזֶּה.

שׁוֹתִים כּוֹס דַּאֲשׁוֹנָה בְּהִסְבָּה לְשִׂמְחָה

רַחֵץ

נטילת ידיים ראשונה

ראש/ת הסדר נוטל/ת ידיים ללא ברכה

רחיצת הידיים הראשונה היא זכר למנהג ארץ ישראל לטול ידיים גם לפני אכילת ירקות הנטבלים בנוזלים ולא רק אכילת לחם כמנהג בבל

סדר בימות קורונה

השנה הזו אנו מוזמנים לראות בנטילת הידיים הראשונה תזכורת לכוחם המרפא והמגן של המים ולחובה המוטלת על כולנו לשמור על בריאותנו ולנקוט בצעדי הזהירות הנדרשים.

מוזגים מים חיים לכוס מרים הנביאה

רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: שְׁלֹשָׁה פְּרָנְסִים טוֹבִים עֲמָדוּ לְיִשְׂרָאֵל, אֵלוֹ הֵן: מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וּמְרִים; וְשֵׁשׁ מִתְּנוֹת טוֹבוֹת נִתְּנוּ עַל יָדָם, וְאֵלוֹ הֵן: בָּאֵר וְעֵנָן וּמֶן. בָּאֵר - בְּזִכַּת מְרִים, עֲמוּד עֵנָן - בְּזִכַּת אַהֲרֹן, מֶן - בְּזִכַּת מִשָּׁה; מִתָּה מְרִים - נִסְתַּלַּק הַבָּאֵר.

תלמוד בבלי תענית ט ע"א

כַּרְפָּס

הטיבול הראשון

הגדת האביב

שָׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לִי אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָךְ יי
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה. דברים טז

🎵 נִצְנִים נִרְאוּ נִרְאוּ בְּאֶרֶץ

עֵת זְמִיר הַגִּיעַ, עֵת זְמִיר.

כִּי הִנֵּה סִתְּיוֹ עָבַר

סִתְּיוֹ עָבַר חֶלֶף לוֹ

הַגִּפְנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחָם.

המסובים נוטלים כרפס (כל ירק שאינו מר), טובלים במי מלח ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

אונכלים בהסבה לכבודן של ארץ ישראל ושיבת ציון בדורנו.

יחץ

ראש/ת הסדר מחלק/ת את המצה האמצעית לשני חלקים.
החלק הקטן יוצפן כאפיקומן, החלק הגדול יוחזר אל מקומו לטובת הברכה על המצה.

סדר בימי קורונה

בעת הזו ניתן לדרוש את היחץ כתזכורת לכך שאנו עורכים ליל סדר שאינו רגיל, כאשר רבים אינם מסבים עם בני משפחתם. שמירתו של החלק המוצפן לאפיקומן מסמלת את תקוותנו לשוב במהרה לשגרה המשפחתית והקהילתית הברוכה.

מַגִּיד

סיפור יציאת מצרים

מגביהים את הקערה, מצביעים על המצות ואומרים:

בְּבִּהְיוֹת יֵצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם:

הָאֵל לַחֲמַא עֲנִיא, דִּי אֶכְלוּ אֲבִהְתְּנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם. כָּל דְכָפִין, יִיתִי וַיִּכּוֹל; כָּל
דְּעָרִיךְ יִיתִי וַיִּפְסַח. הַשְּׁתָא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל; הַשְּׁתָא עַבְדִּי,
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנִי חוֹרִין.

מוזגים את הכוס השנייה, מכסים את המצות, וצעיד/ת המסובים שואל את הקושיות.
בהעדר משתתפים צעירים בסדר, אחד המסובים או כולם יחד שואלים.

מה נשתנה הלילה הזה, מכל הלילות?

שבכל הלילות, אנו אוכלים חמץ ומצה; הלילה הזה, כולו מצה.

שבכל הלילות, אנו אוכלים שאר ירקות; הלילה הזה, כולו מרור.

שבכל הלילות, אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת; הלילה הזה, שתי פעמים.

(הכוונה בשתי ההטבלות היא לטבילה של הכרפס במי מלח ולטבילת המרור בחרוסת)

שבכל הלילות, אנו אוכלים בין יושבין ובין מסובין; הלילה הזה, כולנו מסובין.

סדר בימי קודונה

המוזמנים, בדגש על הצעירים שבהם, מוזמנים להציע קושיות נוספות על השינויים בליל הסדר של השנה הזו למול הסדרים של השנים עברו, הן אלו שמסבים להם קושי והן אלו שיש בהם גם יתרונות.

עבדים היינו - עתה בני חורין!

מגלים את המצות והמבוגר/ת שבמסובים משיב/ה:

עבדים היינו, לפרעה במצרים; ויוציאנו ה' אלוהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו יודעים את התורה - מצווה עלינו לספר ביציאת מצרים; וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון, שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: "רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית".

מדרש ארבעת הבנים

ברוך המקום שנתן תורה לישראל עמו, ברוך הוא.

כנגד ארבעה בנים ובנות דיברה תורה

אחת חכמה, ואחד רשע, ואחת תמה ואחד שאינו יודע לשאול.

חכמה, מה היא אומרת?

”מָה הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם?” דברים 1

אף אתה אמור לה כהלכות הפסח (עד האחרונה שבהן, כפי שמלמדת מסכת פסחים):
”אין מפטירין אחר הפסח אפיקומין”.

רשע, מה הוא אומר?

”מָה הָעֵבֶדָה הַזֹּאת לָכֶם?” שמות יב, כו

לכם, ולא לו; ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל וכפר בעיקר, אף אתה הקהה את שיניו, ואמור לו: ”בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם” (שמות יג, ח) – לי, ולא לו; אילו היה שם, לא היה נגאל.

תמה, מה היא אומרת?

"מה זאת?" שמות יג, יד

ואמרת אליה: "בְּחֹזֶק יָד הוּצֵיאֲנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים". (שם)

ושאינו יודע לשאול, את פתח לו -

שנאמר: "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים". שמות יג, ח

מתחילה, עובדי עבודה זרה היו אבותינו; ועכשיו, קירבנו המקום לעבודתו...
ברוך שומר הבטחתו לישראל עמו, ברוך הוא, שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ
לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר: "וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם
יָדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעִבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם
אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל".

בראשית טו יג-יד

מכסים את המצות, מגביהים את הכוס ושרים:

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, והיא שעמדה לאמותינו ולנו - שלא אחד בלבד
עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך
הוא, מצילנו מידם.

מדרשי "ארמי אבד אבי"

צא ולמד, מה ביקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו - שפרעה הרשע, לא גזר אלא על הזכרים; ולבן ביקש לעקוד את הכול, שנאמר:

פסוק ראשון מווידוי הביכורים:

"אַרְמֵי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגְר שָׁם בְּמַתִּי מִעֶט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וְרַב" דברים כו, ה

פסוק שני מווידוי הביכורים:

"וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה". (שם)

פסוק שלישי מווידוי הביכורים:

"וַנִּצְעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנִינוּ וַאֲת עֲמַלְנוּ וַאֲת לְחִצְנוּ". (שם)

”וּנְצַעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ... וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵינוּ”

תפילה למען חירותם של השבויים

מי שברך אבותינו ואמותינו, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב, לאה ורחל, ואת לוחמינו יהושע, דוד ויהודה, דבורה, יעל ויהודית, הוא יברך את שבויי צה"ל וחיליו הנעדרים ואת אזרחי ישראל הנתונים בשביה ובצרה. יהי רצון מלפניך יי צבאות שתפדה נפשם משבי ותחזירם במהרה לארצם, ויקיים בהם הכתוב: "קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: כה אמר יי מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יי ושבנו מארץ אויב" (ירמיהו לא). הבא נחמה ומזור למשפחות חללי צה"ל המבקשות להביא יקיריהן לקבר ישראל, וקיים במהרה חזון נביאך: "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" (ישעיהו ב, ד); ונאמר: אמן.

פסוק רביעי מווידוי הביכורים:

”וַיִּזְעַקנוּ יי מִמַּצָּרִים בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבְמָרָא גָדֹל וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתֵּיִם”.

(שם)

מדרש עשר המכות

דבר אחר (מילות פתיחה מקובלות למדרש נוסף על אותו הפסוק): **ביד חזקה, שתיים; ובזרוע נטויה, שתיים; ובמורא גדול, שתיים; ובאותות, שתיים; ובמופתים, שתיים.** (ובסך הכול: עשר).

אלו עשר מכות, שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים. ואלו הן:
נוהגים להטיף טיפת יין מהכוס אל הצלחת בעבור כל מכה וכל אחד מסימניו של דבי יהודה

דָּם, עֲפָרְדֵּי, כְּנִים, עָרוֹב, דְּבַר,
שְׁחִין, בָּרָד, אֲרָבָה, חֲשֵׁךְ,
מִכַּת בְּכוֹרוֹת

רְבִי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סְמָנִים:

דַּע"ךְ עַד"ש בְּאֵח"ב

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה, וְלֹא שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ, וְלֹא סִפַּק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ סִפַּק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה, וְלֹא הָאֵכִילָנוּ אֶת הַמָּן,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ הָאֵכִילָנוּ אֶת הַמָּן, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קִרְבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ קִרְבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

דִּי יִי גִּו .

אֱלוֹ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בַּיִת הַבְּחִירָה,

דִּי יִי גִּו .

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכַפֶּלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ:

שְׁהוּצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְעָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,
וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהַעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה, וְשָׁקַע צַרְנוֹ בְּתוֹכוֹ, וְסַפֵּק צַרְכָּנוּ
בְּמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהַאֲכִילָנוּ אֶת הַמָּז, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְקִרְבָּנוּ לְפָנֵי הַר
סִינַי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בַּיִת הַבְּחִירָה.

משנת רבן גמליאל - חיובי ליל הסדר

רבן גמליאל אומר: כל שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו.
ואלו הם:

פֶּסַח, מִצָּה, וּמָרוֹר

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנָא שְׁבִיתָא הַמְקֻדָּשׁ קַיִים. עַל שֵׁם מַה? עַל שֵׁם שֶׁפֶּסַח הַקֵּב"ה עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמָר: "וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לִי אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ". שְׁמוֹת יב, כז

סדר בימי קורונה - תפילה לרפואה

מִי שֶׁבִרְדָּךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, אֲבֹרְהֵם וְשִׁרְהֵם, יִצְחָק וְרִבְקָה, יַעֲקֹב, לֵאָה וְרַחֵל, הוּא יְבָרְךָ אֶת כָּל הַחֹלִים וְהַחֹלוֹת בְּעֵת הַזֶּה, בְּמִדֵּינַת יִשְׂרָאֵל וּבְרַחְבֵי הָעוֹלָם כָּלוּ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲזֵק וַיִּאֲמָץ אוֹתָם בְּאֶרֶץ רוּחַ וּבְאֲמָץ לֵב, וַיִּשְׁרֶה עֲלֵיהֶם מְרוּחוֹ לְרַפְּאֵם בְּרַפּוּאֵת הַגּוּף וּבְרַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ, וַיַּחֲזֵק יָדֵי כָל הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶת הַרְפוּי וְהַתְּמִיכָה וּבֵיתָר צְדִיקֵי הַצְּבוּר. "אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ" - שְׁכִינָה מְקוּדָּת חַיִּינוּ, הַעֲנִיקֵי לְכָלֵנוּ אֶת מִדַּת הַסּוּבְלָנוּת וְהַסְבְּלָנוּת בְּעֵת יִשְׁבִּיתֵנוּ וּבֵיתֵנוּ וּמְחוּצָה לוֹ, עַד יִפְסְחוּ עֲלֵינוּ הַצָּרָה, הַפְּגָעָה וְהַמְצוּקָה שֶׁל הָעֵת הַקְּשָׁה הַזֶּה. וְנֹאמַר: אָמֵן.

מגביהים את המצות ואומרים:

מִצָּה זו שאנחנו אוכלים. על שם מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ, עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וגאלם. שנאמר: "וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמַץ כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמֶה וְגַם יֵצֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם".
שמות יב, לט

מכסים את המצות ומגביהים את המרור ואומרים:

מְרֹר זה שאנחנו אוכלים. על שם מה? על שום שמיררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר: "וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבְדָּה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשֵׂדָה אֵת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ".
שמות א, יד

בכל דור ודור חייב אדם לראות (נוסח הגדת הרמב"ם: להראות) עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים שנאמר "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים" (שמות, יג, ח), שלא את אבותינו ואמותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא,
אלא אף אותנו גאל עמהם - שנאמר "ואותנו הוציא משם, למען הביא אותנו
לאת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו" (דברים ו, כג).

כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - על חירות ואחריות

וְגֵר לֹא תֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. שמות כב

כִּי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׂא פָנָיִם וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵב גֵּר לְתֶת
לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה. וְאַהֲבַתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
דברים י

סדר בימי קודונה

הזמינו את המסובים להציע מעשים ודרכי התנהגות המבטאות את הפנמת הרעיון של "כי גרים הייתם בארץ מצרים" בעת הזו ולנוכח האתגרים של משבר הקודונה.

פרקי ההלל הראשונים

מגלים את המצות, מגביהים את הכוס ואומרים:

לפיכך אנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם לגדל להדר לנצח ולברך
למי שעשה לנו, לאבותינו ולאמותינו את כל הנסים האלו, והוציאנו מעבדות
לחירות, מיגון לשמחה, מאבל ליום טוב, מאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה;
ונאמר לפניו שירה חדשה, הללו יה.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי. יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יי. רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.
מִי כִי אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לַשַּׁבָּת, הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ?
מְקִימֵי מַעַפְרֵי דָל. מַאֲשֵׁפֵת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ.
מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ.

תהילים קיג

בַּיְצָאֵת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. בַּיַּת יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז.
הֵיִתָּה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו.
הֵיִם רָאָה וַיָּנֵם. הַיַּרְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹר.
הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים. גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן.
מֵה לַךְ הֵיִם כִּי תִנּוּם, הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר,
הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן?
מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הַהֶפְכִי הַצּוּר אַגָּם מִיָּם, חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם

תהילים קיד

מגביהים את הכוס ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאָלְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ לַלַּיְלָה הַזֶּה לֶאֱכֹל בּוֹ מִצֵּה וּמָרוֹר. כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
וְאֲמוֹתֵינוּ, יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדֵי וְלִדְגָלִים אַחֲרַיִם הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמִיחִים
בְּהַשְׁלָמַת בְּנֵי עֵיֶדֶךָ וְשָׂשִׁים בַּעֲבוּדָתְךָ, וְנוֹדֶה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל
פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים כּוֹס שְׁנִיָּה בְּהַסְבָּה לְשִׁמְאֵל.

רְחֻצָה

נוטלים ידיים לפני אכילת המצה והסעודה. ראשית נוטלים הידיים ואז מברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

מוֹצֵיא

אוחזים בשלוש המצות ומברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ.

מַצָּה

אוחזים במצה העליונה והמצה האמצעית הפרוסה ומברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה.
בוצעים מהמצות ומחלקים לכל המסובים לפחות כזית - אוכלים בהסבה.

מָרוֹד

הטיבול השני

נוטלים מרור וטובלים במעט חרוסת באופן שנותר טעם מר, ובכך מבצעים את הטיבול השני של הסדר. מברכים לפני האכילה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹד.

מכיוון שהמרור הוא זכר לעבדות המצרים נוהגים לאכול ללא הסבה

כוֹרֵךְ

בוצעים מהמצה התחתונה וכורכים אותה במרור (ואפשר גם בחרוסת) ואומרים:

זָכַר לַמִּקְדָּשׁ בְּהִלָּל. בֵּין עֲשָׂה הֵלֵל בְּזִמְן שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קֵץ. הָיָה כּוֹרֵךְ פֶּסַח, מִצָּה וּמָרוֹד וְאוֹכֵל בְּיַחַד, לְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר: "עַל מִצּוֹת וּמִרְדִּים יֵאָכְלוּ" (שמות יב, ח)

שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

בתאבון!

צָפוֹן

האפיקומן

הילדים או המסובים מוציאים את האפיקומן. עורך הסדר מחלקו למסובים ואומר:
זכר לקרבן הפסח, הנאכל על השובע.

בְּרַךְ

ברכת המזון בקצרה

מוזגים כוס שלישית ומברכים את ברכת המזון.

שיר המעלות.

בְּשׁוּב יי אֶת שְׂבִיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים.
אִז יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵינוּ רִנָּה.
אִז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים,
הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שִׂמְחִים.

שׁוֹבָה יי אֶת שְׂבִיבַתנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִגְבִּי.

הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ.

הַלֹּחֶם יִלֵּךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשַּׁךְ הַזֶּרַע,

בֹּא יִבֵּא בְּרִנָּה, נִשְׂא אֱלֹמֹתָיו. תהילים קכו

המזמן/ת: חֲבֵרֵי וְחִבְרוֹתַי נְבָרְךָ.

המסובים: יְהִי שֵׁם יי מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

המזמן/ת: בְּרִשׁוֹת חֲבֵרֵי וְחִבְרוֹתַי נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ.

המסובים: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטּוּבוֹ חַיֵּינוּ.

המזמן/ת: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטּוּבוֹ חַיֵּינוּ.

המסובים: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הִזַּן אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ. בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
הוּא נוֹתֵן לַחֵם לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבִטּוּבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל
יִחְסַר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וְעַד. בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֵן וּמְפָרֵס לְכָל וּמִטִּיב
לְכָל וּמַכִּין מִזּוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הִזַּן אֶת הַכֹּל.

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ וּלְאִמּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמֶד טוֹבָה וְרַחֲבָה.
וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים... וְעַל הַכֹּל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרֵךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֵד. בְּפֶתוּב. וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבִרְכַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן.

רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
אֱלֹהֵינוּ. אָבִינוּ. רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרַנְסֵנוּ וְכַלְכַּלְנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוֵחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּעֲרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדֵי מִתְּנַת בֶּשֶׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי
הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לַיְדֵיךָ הַמְּלֶאכֶה. הַפְּתוּחָה. הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה. שְׁלֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא
נִפְלֵם לְעוֹלָם וָעֵד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְאֲמוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִיטָה
לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זֹכְרֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְהַשְׁלֵם בְּנֵן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
הַרְחַמֵּן הוּא יַפְרִיֵם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל נְזַקְקֵי עַמּוֹ וְעוֹלָמוֹ בְּכָבוֹד.
הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו.
הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסֻבִּים עִמָּנוּ וְאֶת כָּל בְּנֵי מִשְׁפְּחוֹתֵינוּ בְּאִשְׁרֵי הֵם.
הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית עַמִּיחַת גְּאֻלָּתָנוּ.
הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בְּנֵי עַמָּנוּ בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם וּבְכָל אֶרֶץ וְאֶרֶץ.
הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת חִילֵי עֲבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל.
הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁכֵּין שָׁלוֹם בֵּין זֶרַע יִצְחָק לְזֶרַע יִשְׁמָעֵאל.

סדר בימי קודונה - בקשות מיוחדות

הַרְחַמֵּן הוּא יִרְפָּא אוֹתָנוּ, אֶת כָּל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל חוֹלֵי עוֹלָמוֹ
בְּרִפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם שֶׁל כָּל הָעוֹסְקִים בְּצַדִּיקֵי עֲבוֹד וְעַל
הָעֵמֶלִים לְמַעַן בְּרִיאוֹתָנוּ וּשְׁלוֹמֵנוּ.

המסובים מוזמנים להציע בקשות נוספות של "הרחמן הוא..." המתייחסות למצב הנוכחי ואתגריו

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא הַזְּכוּר לְטוֹב וּיְבַשֵּׂר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת
יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחֵמֵן הוּא יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה, רַבֵּקָה,
רַחֵל וְלֵאָה, וְאֲבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַכּוֹל, כָּל כֵּן יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד
בְּבִרְכַּה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר אָמֵן.

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵיבֵל
וְנֹאמְרוּ אָמֵן.

יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים כּוֹס שְׁלִישִׁית בַּהֲסָבָה

שפוך חמתך - שפוך אהבתך ונכוסו של אליהו

מוזגים את כוסו של אליהו ופותחים את הדלת.

בחלק זה של הסדר חוברים יחד שלושה מנהגים מאוחרים יחסית, הקשורים לשאיפה לגאולה:

פתיחת הדלת - מקורה במנהג מתקופת הגאונים להשאיר את דלתי הבית פתוחות במשך כל הסדר, כסמל לליל השימורים ולאמונה בגאולה, וכסמל לפתיחת דלתות הבית בפני העניים.

מזיגת כוסו של אליהו - מנהג זה נזכר לראשונה בספרי האחרונים מהמאה ה"ו. יש הקושרים אותו לצפייה לגאולה שאליהו הוא מבשרה. הגאון מוילנה קשר את מזיגת הכוס למחלוקת המופיעה בתלמוד האם יש להוסיף שתיית כוס חמישית בליל הסדר.

אמירת 'שפך חמתך' - מקור מנהג זה באשכנז ומשם חדר בנוסחים שונים לשאר עדות ישראל. האזכורים הראשונים למנהג מצויים בספרות הראשונים באשכנז בראשית ימי הביניים.

שְׁפוּךְ אֶהְבֶּתְךָ עַל הַגּוֹיִם שִׁידְעוּךָ וְעַל
עוֹשֵׂי הַטּוֹב בְּעוֹלָמְךָ

נוסח המיוחס להגדה מאיטליה מתקופת הרנסאנס

שְׁפוּךְ חֶמְתְּךָ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ,
כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֵהוּ יֵשְׁמוּ.

וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יִהְיֶה הַר בֵּית יִי נֶכּוֹן בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂאָה הוּא מִגְּבְעוֹת
וְנִהְרֻ עָלָיו עַמִּים... וְכָתַתּוּ חֲרָבְתֵיהֶם לְאַתִּים וְחֲנִיתֵיהֶם לְמִזְמְרוֹת לֹא יִשְׂאוּ גֹי
אֶל גֹּי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה. וַיָּשִׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ וַאֲיִן
מִחֲרִיד כִּי פִי יִי עֲבָאוֹת דִּבֶּר. כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֶךְ בְּשֵׁם
יִי אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

מיכה ד א-ה

🎵 אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבִי אֱלֹהֵינוּ הַגְּלַעְדִּי,

בְּמִהְרָה יָבוֹא אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

הַלֵּל

השלמת פרקי ההלל

מוזגים כוס רביעית ומשלימים את פרקי ההלל

לְמַדְנִי, אֱלֹהִי, בְּרֹךְ וְהַתְּפִיל
עַל סוּד עֲלֶה קִמַּל, עַל נְגֵה פְּרִי בְּשֵׁל,
עַל הַחֲרוֹת הַזֹּאת: לְרֹאוֹת, לְחוּשׁ, לְנִשּׁוֹם,
לְדַעַת, לְיַחַל, לְהַכְּשֵׁל.

לְמַד אֶת שׁוֹפְתוֹתֵי בְּרָכָה וְשִׁיר הַלֵּל
בְּהַתְּחַדֵּשׁ זְמַנְךָ עִם בְּקָר וְעִם לַיִל,
לְבַל יִהְיֶה יוֹמֵי הַיּוֹם כְּתַמּוּל שְׁלִשׁוּם.
לְבַל יִהְיֶה עָלַי יוֹמֵי הַרְדֵּגֶל.

לאה גולדברג

... יִשְׂרָאֵל בְּטַח בֵּי - עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.

בֵּית אֶהְרֶן בְּטַחוּ בֵּי - עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.

יְרֵאֵי יי בְּטַחוּ בֵּי - עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.

יי זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל.

יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהְרֶן. יְבָרֵךְ יְרֵאֵי יי הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים.

יִסַּף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.

בְּרוּכִים אַתֶּם לֵי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם.

לֹא הֵמֶתִים יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה.

וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הִלְלוּהָ.

... אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאֲרֵצוֹת הַחַיִּים.

הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד.

אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי - כָּל הָאָדָם כִּי־ב.

מָה אָשִׁיב לַיְי? כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי.
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשֵּׁם יי אֶקְרָא...

נִדְרֵי לַיְי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
בְּחֻצְרוֹת בַּיִת יי בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּיָהּ.
הַלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹם.
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.
הוֹדוּ לַיְי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בַּיִת אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.

מִן הַמִּצַּד קְרָאתִי יְהוָה - עֲנֵנִי בַמְּרַחֵב יְהוָה.
יי לִי לֹא אֵירָא. מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם...

עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.

קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים. יָמִין יי עֲשֵׂה חַיִּל.

יָמִין יי רוֹמְמָה. יָמִין יי עֲשֵׂה חַיִּל...

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.

אָבֶן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

מֵאֵת יי הִיָּתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי. נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ.

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא. אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא...

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל מַעֲשֶׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּפָנֶיךָ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱדָר לְזַמֵּר.

כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה.

תהילים קל"ו. על פי חלק מנוסחי התלמוד נהגו לאומרו על כוס יין חמישית. יש הנוהגים בימינו לשתות כוס חמישית לכבוד הקמת מדינת ישראל ושירת ציון בדורנו

ההלל הגדול

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו...

כי לעולם חסדו	לסיחון מלך האמרי	כי לעולם חסדו	למפה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו	ולעוג מלך הפשן	כי לעולם חסדו	ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו	ונתן ארצם לנחלה	כי לעולם חסדו	ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו	נחלה לישראל עבדו	כי לעולם חסדו	לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו	שבשפלנו זכר לנו	כי לעולם חסדו	והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו	ויפרקנו מצרינו	כי לעולם חסדו	ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו	נותן לחם לכל בשר	כי לעולם חסדו	למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו	הודו לאל השמים	כי לעולם חסדו	למפה מלכים גדלים
		כי לעולם חסדו	ויהרג מלכים אדירים

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ
נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה. הַלֵּל וְזַמְרָה. עוֹז וּמְשַׁלָּה. נֶצַח גְּדֻלָּה
וְגִבוּרָה. תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת. קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת: בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי. אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זַמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים כּוֹס רְבִיעִית בַּהֲסָבָה

בִּרְכָה אַחֲרוֹנָה עַל שְׁתֵּי הַכּוֹס הַשְּׁלִישִׁית וְהַכּוֹס הַרְבִּיעִית:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל
אָרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָעִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ וּלְאֲמוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ
וְלִשְׂבֹּעַ מִטוֹבָהּ, רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְהַשְׁלֵם בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקְדוּשָׁהּ וּבִטְהָרָה.
וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה כִּי אַתָּה יי טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל
פְּרֵי גִפְנָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.

פסח - עם שומר במשך אלפי שנים את יום צאתו מבית עבדים! דרך כל מחילות השעבוד והאונס והאינקוויזציה והשמד והפרעות, נושאת האומה בלבה את הגעגועים לחופש ומביאה אותם לידי ביטוי עממי אשר לא יפסח על כל נפש בישראל, על כל נפש עניה ומרודה! מאבות אל בנים דרך כל הדורות נמסר דבר יציאת מצרים כזכרון אישי, אשר איננו מחוויר ואיננו דהה. "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים. אין לך שיא של הכרה היסטורית מרומם מזה, ואין לך התמזגות של יחיד וכלל, ברחבי כדור העולם ובעמקי הדורות, גדולה כאשר בצו פדגוגי עתיק זה. אנני יודע יצירה ספרותית יותר מחנכת לתיעוב העבדות ולאהבת החירות כספור השעבוד ויציאת מצרים. ואינני יודע שום זיכרון עתיק שכולו מופנה לקראת העתיד, שכולו סמל להווה שלנו ולעתידנו כ"זכר ליציאת מצרים".

ברל כצנלסון, מהפכה ומסורת, 1935

נְדָרָה

חתימת הסדר

חֶסֶל סְדוּר פָּסַח כְּהִלְכָתוֹ,
כָּכֹל מְשַׁפְּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כִּי אֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ,
כִּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זָךְ שׂוֹכֵן מְעוֹנָה,
קוֹמֵם קֹהֵל עֲדַת מִי מָנָה.
בְּקָרוֹב נִהַל נְטֵעֵי כִנֵּה
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה.
לשנה הבאה בירושלים של שלום.
לשנה הבאה, בבריאות טובה עם כל
בני משפחותינו וחברינו.

עוד יבוא שלום עלינו ועל כולם. 🎵
סלאם - עלינו ועל כל העולם.
סלאם - שלום.

יְבָרְכֶךָ יי מציון וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם 🎵
יְבָרְכֶךָ יי מציון כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
וְרֵאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

אני מאמין 🎵

שְׁחַקִּי, שְׁחַקִּי עַל הַחֲלוּמוֹת,
זוֹ אֲנִי הַחוֹלֵם שָׁח.
שְׁחַקִּי כִּי בְּאָדָם אֲמִין,
כִּי עוֹדֵנִי מֵאֲמִין בְּךָ.

כִּי עוֹד נִפְשֵׁי דְרוֹר שׁוֹאֲפֹת,
לֹא מְכַרְתִּיהָ לְעֵגֶל פֶּז,
כִּי עוֹד אֲמִין גַּם בְּאָדָם,
גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עֶז.

רוּחוֹ יִשְׁלִיךְ כְּבִלֵי-הַבֶּל,
יְדוֹמְמֵנוּ בְּמַתִּי-עַל:
לֹא בְרָעַב יְמוֹת עוֹבֵד,
דְּרוֹר לְנַפֶּשׁ, פֶּת-לְדָל.

אֲמִינָה גַם בְּעֵתִיד,
אִף אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם,
אֵךְ בּוֹא יְבוֹא - יִשְׂאוּ שְׁלוֹם,
אֲזוּ וּבְרָכָה לְאִם מְלֵאִם.

שאול טשרניחובסקי

פיוטי הסדר המסורתיים

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה. 🎵

רָם הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה

שׁוֹמְרִים הַפְּקִיד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה.

תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֻׁכַת לַיְלָה.

מתוך הפיוט "ובכן בחצי הלילה"

🎵 כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.

אָדִיר בְּמִלּוּכָה, בְּחֹר כְּהִלְכָה, גְּדוּדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.

דָּגוּל בְּמִלּוּכָה, הָדוּר כְּהִלְכָה, וְחִיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא יֵאָדָר.

זָכָאִי בְּמִלּוּכָה, חָסִין כְּהִלְכָה טַפְסָרִיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא יֵאָדָר.

יְחִיד בְּמִלּוּכָה,, כְּבִיר כְּהִלְכָה לְמוֹדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא יֵאָדָר.

מוֹשֵׁל בַּמְּלוּכָה,, נוֹרָא כְּהִלְכָה סְבִיבֵיּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָּר.

עֲנִיּוֹ בַּמְּלוּכָה, פּוֹדֵה כְּהִלְכָה, צְדִיקֵיּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָּר.

קְדוֹשׁ בַּמְּלוּכָה, רַחוּם כְּהִלְכָה שְׂנֵאֲנֵיּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָּר.

תְּקִיף בַּמְּלוּכָה,, תּוֹמֵךְ כְּהִלְכָה תְּמִימֵיּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָּר.

אחד מי יודע

אחד מי יודע?
אחד אני יודע!

1 אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

2 שנים מי יודע?
שנים אני יודע!

3 שני לוחות הברית, אחד אלוהינו
שבשמים ובארץ.

4 שלושה מי יודע?
שלושה אני יודע!

5 שלושה אבות, שני לוחות הברית,
אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

6 ארבע מי יודע?
ארבע אני יודע!

7 ארבע אמהות, שלושה אבות,
שני לוחות הברית, אחד אלוהינו
שבשמים ובארץ.

8 חמישה מי יודע?
חמישה אני יודע!

9 חמישה חומשי תורה, ארבע
אמהות, שלושה אבות, שני לוחות
הברית, אחד אלוהינו שבשמים
ובארץ.

10 שישה מי יודע?
שישה אני יודע!

11 שישה סדרי משנה, חמישה
חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלושה אבות, שני לוחות הברית,
אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

12 שבעה מי יודע?
שבעה אני יודע!

13 שבעה ימי שבתא, שישה סדרי
משנה, חמישה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלושה אבות,
שני לוחות הברית, אחד אלוהינו
שבשמים ובארץ.

14 שמונה מי יודע?
שמונה אני יודע!

15 שמונה ימי מילה, שבעה ימי
שבתא, שישה סדרי משנה,
חמישה חומשי תורה, ארבע
אמהות, שלושה אבות, שני לוחות
הברית, אחד אלוהינו שבשמים
ובארץ.

תשעה מי יודע?

9

תשעה אני יודע!

תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע?

10

עשרה אני יודע!

עשרה דבריה, תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע?

11

אחד עשר אני יודע!

אחד עשרה כוכביא, עשרה דבריה, תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשרה מי יודע?

12

שנים עשרה אני יודע!

שנים עשרה שבטיא, אחד עשרה כוכביא, עשרה דבריה, תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

שלושה עשרה מי יודע?

13

שלושה עשרה אני יודע!

שלושה עשרה מדיא, שנים עשרה שבטיא, אחד עשרה כוכביא, עשרה דבריה, תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

שירים לערב החג

איך יודעים שבא אביב? 🎵

איך יודעים שבא אביב?

מסתכלים סביב סביב

ואם רואים שאין עוד בוך בשבילים,

ואם רואים שנעלמו המעילים,

ואם פרג וגם חרצית,

לכבוד החג קשטו ארצי.

אז יודעים אז יודעים

שבא אביב שבא אביב,

אז יודעים אז שבא אביב

איך יודעים שבא אביב?

מסתכלים סביב סביב

ואם רואים המון ידיים חרוצות

נושאות סלים כבדים עם יין ומצות

ואם שרים "שמחה רבה" -

"אביב הגיע, פסח בא"

אז יודעים אז יודעים

שבא אביב שבא אביב,

אז יודעים אז שבא אביב

דתיה בן דוד

שְׁמַחַה רַבָּה

שְׁמַחַה רַבָּה, שְׁמַחַה רַבָּה,

אָבִיב הַגִּיעַ, פִּסַּח בָּא!

שְׁמַחַה רַבָּה, שְׁמַחַה רַבָּה,

אָבִיב הַגִּיעַ, פִּסַּח בָּא!

שְׁמַחַה רַבָּה...

וְכֹס גְדוּלָה, וְכֹס גְדוּלָה אִמִּי תָבִיא

לְאֵלֶיהוּ, לְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא.

שְׁמַחַה רַבָּה...

תִּפְרוּ, תִּפְרוּ, תִּפְרוּ לִי בְּגַד עֵם כִּי־סִים.

מְלֵאוּ, מְלֵאוּ, מְלֵאוּ כִי־סִי בְּאַגְוִזִים.

הַלְוֵאֵי יְבוּא, הַלְוֵאֵי יְבוּא, הַלְוֵאֵי יְסוּד

יְדָאָה אוֹתִי, יְדָאָה אוֹתִי כָּל כֶּךָ

הַדּוֹר

שְׁמַחַה רַבָּה...

שָׂאוּל אֶשְׂאֵל, שָׂאוּל אֶשְׂאֵל אַרְבַּע קְשִׁיּוֹת

שָׂתָה אֶשְׂתָּה, שָׂתָה אֶשְׂתָּה אַרְבַּע כּוֹסוֹת.

יִפֶּה בִלְהָה וִידִידִיָּה אֲגַמּוֹן

לוֹיְהִי

עוֹד יֵשׁ מִפְּרֵשׁ לָבֵן בְּאֶפְקָא
מוֹל עֵנָן שָׁחַר כְּבֹד
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעֶרֶב
אוֹר יָרוֹת הַחַג רוֹעֵד
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

אִם הַמְּבִשֹׁר עוֹמֵד בְּדָלֶת
תֵּן מְלָה טוֹבָה בְּפִיו
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.
אִם נִפְשֵׁךְ לָמוֹת שׁוֹאֶלֶת
מִפְּרִיחָה וּמֵאֶסִּיף
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

מָה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִילִים
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹיְהִי.
לוֹ תִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֵלֶּה
גַּם תְּפִלָּה אַחַת מִפִּי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

וְאִם פְּתָאם יִזְרַח מֵאֶפְלָא
עַל רֵאשֵׁנוֹ אוֹר כּוֹכָב
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.
אִז תֵּן שְׁלוֹה וְתֵן גַּם כּוֹחַ
לְכָל אֵלֶּה שְׁנֵאֵהֵב
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

לוֹיְהִי, לוֹיְהִי
אָנָּא לוֹיְהִי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

לוֹיְהִי, לוֹיְהִי
אָנָּא לוֹיְהִי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

לוֹיְהִי, לוֹיְהִי
אָנָּא לוֹיְהִי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

לוֹיְהִי, לוֹיְהִי
אָנָּא לוֹיְהִי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ - לוֹיְהִי.

נעמי שמר

חג לי

איִזָּה חַג לִי, אִיִּזָּה חַג לִי
חַג יַחִיד וּמִיָּחֵד לִי.
גַּם הַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה
לִי הַיּוֹם פִּי עֹשֶׂהָ
אִיִּזָּה חַג לִי, אִיִּזָּה חַג.

הַפְּרָחִים, הָאוֹר, הַיּוֹן
הַדְּמָעָה בְּקִצָּה הָעַיִן
הַחֲלָצָה הַלְּבָנָה
חַג הַיּוֹם בְּכָל פְּנֵה
אִיִּזָּה חַג לִי אִיִּזָּה חַג.

אוֹר נְרוֹת, בְּרִכַּת אוֹרֵחַ
חַג שְׂמֵחַ, חַג שְׂמֵחַ.
הַשְּׂמֵחָה פֹּה עַד הַגַּג
אִיִּזָּה אִיִּזָּה אִיִּזָּה חַג
אִיִּזָּה חַג לִי, אִיִּזָּה חַג.

יוֹם שֶׁל חַג כְּמוֹ יוֹם הַלְּדוּת
שִׁיר בְּלֵב וְאוֹר בְּחֶדֶר.
מִי שֶׁבָּא בְּרוּךְ הַבָּא
חַג נִפְלֵא תוֹדָה רַבָּה
אִיִּזָּה חַג לִי אִיִּזָּה חַג.
לֹא נֶאֱוָר וּמִשָּׁה וִילְנִסְקִי

יְהִי הַכֹּל

יְהִי הַכֹּל
שִׁירָךְ לְכֹל שְׂוִיכָל
לְהִיטִיב עָמוֹ
שְׂוִיכָל לְהִיטִיב עָמוֹ.

הַיֶּלֶד לְאִשָּׁה הָאִמָּהִית

לְמַעַן יִגְדֵל

הָעֶגְלָה לְעֶגְלוֹן הַטוֹב

לְמַעַן יִנְהַג בָּהּ הַיֵּטִב

וְהָאֲדָמָה, לְמַשְׁקִים אוֹתָהּ מִיָּם

לְמַעַן תִּתֵּן פְּרִיָּהּ בְּעֵתוֹ.

ברטולד ברכט (תרגום נתן זך) ושלמה גרוניך

שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוֹ

שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוֹ בְּשִׁמְחַת חַג
מִחָאוֹ כַּפִּים.
נְגִנּוּ וְשִׁירוּ בְּקוֹל חֲזָק
וּבְמַצְלֵתִים.

יָד אֶל יָד, כָּלֵנוּ כְּאֶחָד

פֹּה בְּסֶךְ נַעֲבֹרָה

שֹׁבַח לְאֵל כִּי לְיִשְׂרָאֵל

הִיְתָה שִׁמְחָה וְאוֹרָה.

בנימין כספי ומיכאל גלינקא

הַלְוֵאִי 🎵

הַלְוֵאִי וּמַעֲנֵן תִּרְדַּע עָלֵינוּ קִשְׁת
הַלְוֵאִי שֶׁלְעוֹלָם הִזָּה יֵשׁ תִּקְנָה...

הַלְוֵאִי וַיּוֹם יִצְמַח מִתּוֹךְ סוּפָה גּוֹעֶשֶׁת
הַלְוֵאִי וְלֹא תֵאבֵד לְעַד הַמִּתְנָה
הַלְוֵאִי שֶׁהַמְדַּבֵּר יִצְמִיחַ עֵשׂוֹב דָּשָׂא
הַלְוֵאִי וְעוֹד יִנָּשֵׁב בְּצֵל הַתְּאֵנָה.

הַלְוֵאִי שֶׁלֹּא נִכְאָב וְאִישׁ אַחִיו יֵאָהֵב
הַלְוֵאִי וַיִּפְתָּחוּ שׁוֹב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֵן
הַלְוֵאִי וַיִּתְמַזְּגוּ מִזְרָח וּמַעֲרָב
הַלְוֵאִי, הַלְוֵאִי וּנְחַדְשׁ יְמֵינוּ כְּאֵן כְּקִדְמָם.

הַלְוֵאִי וְלֹא יִשָּׂא עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חֹרֵב
הַלְוֵאִי וְלֹא נִנְטֵשׁ אֶת דְּרֹךְ הַתְּקוּהָה
הַלְוֵאִי וְהָאָדָם יִהְיֶה רַחוּם עַד עֶרֶב
הַלְוֵאִי שְׂיֵשׁ סִכּוּי אֶחָד לְאַהֲבָה.
הַלְוֵאִי שֶׁלֹּא נִכְאָב וְאִישׁ אַחִיו יֵאָהֵב
הַלְוֵאִי וַיִּפְתָּחוּ שׁוֹב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֵן
הַלְוֵאִי וַיִּתְמַזְּגוּ מִזְרָח וּמַעֲרָב
הַלְוֵאִי, הַלְוֵאִי וּנְחַדְשׁ יְמֵינוּ כְּאֵן כְּקִדְמָם.
אהוד מנור ובוועז שרעבי

מוֹדָה אֲנִי 🎵

מוֹדָה אֲנִי

לְפָנֶיךָ וְלֶךְ

עַל כָּל הַחֶסֶד וְהָאֱמֶת וְהַטּוֹבָה

וְהַרְעָה וְהַטּוֹבָה

שְׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי וְעַם בֵּיתִי

וְעַם קְרוֹבֵי וַיִּדִּי

וְעַם בְּנֵי עַמִּי וְעַם אֲרָצִי

וְעַם כָּל הָעוֹלָם וְהָאָדָם

אֲשֶׁר בָּרָאתָ.

בְּלֵאט, חֶרֶשׁ חֶרֶשׁ

אֵט אֵט טוֹפְפוֹת

עֲתִידוֹת עֲתִידוֹת לְקַרְאֲתֵנּוּ.

וְאֵת מְחִיכֶת אֵלַי מִתּוֹךְ

הַשִּׁנָּה.

יְהִיָּה לָנוּ טוֹב, טוֹב מְטוֹב, טוֹב

מְאֹד,

זֶה מִתְחִיל כְּבֹד בְּבִקּוֹר בְּבִקּוֹר.

אֵת צוֹחֶקֶת אֵלַי

מִתּוֹךְ מִתּוֹךְ הַשִּׁנָּה.

מאיר אריאל

בן אדם 🎵

בן אדם,
עלה למעלה עליה,
כי כח עז לך,
יש לך כנפי רוח,
כנפי נשרים אבירים,
אל תכחש בם
פן יכחשו לך,
דרוש אותם -
וימצאו לך מיד.
הראי"ה קוק ואביגיל עוזיאל

ימלא פי 🎵

ימלא פי תהלתך
כל היום תפארתך
אל תשליכני לעת זקנה
בכלות כחי אל תעזבני.
תהלים עא, אביהו מדינה

זָמַר זָמַר לְךָ

זָמַר זָמַר לְךָ

זָמַר זָמַר לְךָ

זָמַר לְךָ מְכוֹרְתִי, מְכוֹרְתִי

הַמַּעֲגָל סוֹבֵב

זָמַר לְךָ דוֹבֵב

זָמַר לְךָ מְכוֹרְתִי, מְכוֹרְתִי

הוֹרָה הוֹרָה לְךָ

הוֹרָה הוֹרָה לְךָ

הוֹרָה לְךָ מְכוֹרְתִי, מְכוֹרְתִי

הַמַּעֲגָל סוֹבֵב

הוֹרָה לְךָ דוֹבֵב

הוֹרָה לְךָ מְכוֹרְתִי, מְכוֹרְתִי

הַרְדִּיךְ הַמָּה יִשְׁמְחוּ

עַתְּ מְחוּל הַהוֹרָה יִסְעֶר

אֶלֶף פְּרָחִים לְפַתַּע יִפְרְחוּ

יִכְסּוּ אֶת עֵין הַמַּדְבָּר

הַרְדִּיךְ הַמָּה יִשְׁמְחוּ

עַתְּ מְחוּל הַהוֹרָה יִסְעֶר

אֶלֶף פְּרָחִים לְפַתַּע יִפְרְחוּ

יִכְסּוּ אֶת עֵין הַמַּדְבָּר

אברהם בן זאב

שׁוּרוֹ הַבֵּיטוֹ וְרֵאוֹ 🎵

שׁוּרוֹ, הַבֵּיטוֹ וְרֵאוֹ

מֵה גְדוֹל הַיּוֹם הַזֶּה, הַיּוֹם הַזֶּה!

אִשׁ יוֹקֶדֶת בְּחִזָּה

וְהַמְחִרְשָׁה

שׁוֹב פּוֹלַחַת בְּשׂוּדָה.

וְהַמְחִרְשָׁה,

שׁוּרוֹ הַמְחִרְשָׁה,

שׁוֹב פּוֹלַחַת בְּשׂוּדָה.

אֶת, מִכּוֹשׁ, טוֹרֵיהַ וְקִלְשׁוֹן

הַתְּלַכְדוֹ בְּסַעְרָה,

וְנִדְלִיקָה שׁוֹב,

שׁוֹב אֶת הָאֲדָמָה,

בְּשִׁלְהֶבֶת יִדְקָה.

זִלְמוֹן חוֹן

🎵 פה בְּאֶרֶץ חֻמְדַּת אָבוֹת

פה בְּאֶרֶץ חֻמְדַּת אָבוֹת
תִּתְגַּשְׁמְנָה כָּל הַתְּקוּוֹת,
פֹּה נְחִיָּה וּפֹה נְצוּר,
חַיֵּי זֶהָר חַיֵּי דָרוֹר,
פֹּה תְּהֵא הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה,
פֹּה תִפְרָח גַּם שְׂפֹת הַתּוֹרָה.

נִירוּ נִיר, נִיר, נִיר,
שִׁירוּ שִׁיר, שִׁיר, שִׁיר,
גִּילֹ גִיל, גִּיל, גִּיל,
כָּבֵר הַנְּצוּ נְצָנִים.

נִירוּ נִיר, נִיר, נִיר,
שִׁירוּ שִׁיר, שִׁיר, שִׁיר,
גִּילֹ גִיל, גִּיל, גִּיל,
עוֹד יְבוֹאוּ יְדְעוֹנִים.

מ. רוזנפלד, י. דושמן ו-צ. ארליך

הוֹרָה מְחַדֶּשֶׁת

רַב הַלִּילָה, רַב שִׁירָנוּ
הַבּוֹקֵעַ לַשָּׁמַיִם,
שׁוּבֵי שׁוּבֵי הוֹרְתָנוּ,
מְחַדֶּשֶׁת שְׁבַעַתִּים.

שׁוּבֵי שׁוּבֵי וְנִסְבּוּ,
כִּי דָרְכָנוּ אֵין לָהּ סוּף,
כִּי עוֹד נִמְשַׁכֶּת הַשְּׂרָשָׁרָת,
כִּי לִבְנוּ לֵב אֶחָד
מֵעוֹלָם וְעַדִּי עַד,
כִּי עוֹד נִמְשַׁכֶּת הַשְּׂרָשָׁרָת.

עוֹד, וְעוֹד, וְעוֹד, וְעוֹד,
הֶרְקוֹד אֶל יַעֲמֹד, וְהִזְמַר אֶל
יִשְׁקוּט,
הֶרְקוֹד אֶל יַעֲמֹד, וְהִזְמַר אֶל
יִשְׁקוּט,

יָד אֶל יָד, שִׁיר אֶל שִׁיר,
שִׁיר אֶל שִׁיר, יָד אֶל יָד,
הוֹרָה מֵעַגְל אֶחָד!
כִּי לִבְנוּ לֵב אֶחָד מֵעוֹלָם וְעַדִּי
עַד,
כִּי עוֹד נִמְשַׁכֶּת הַשְּׂרָשָׁרָת.

יעקב אורלנד

התנועה הרפורמית

יהדות ישראלית ללא מחיצות

www.reform.org.il

עריכה: הרב גלעד קריב, עיצוב: טל כפיר שור
לשימוש משפחתי וקהילתי בלבד • כל הזכויות שמורות לתנועה הרפורמית בישראל